

— दलयमानः-दालयमानः, — दादलयमानः ;
 — दलयिष्यमाणः, दालयिष्यमाणः — दादलयिष्यमाणः ;
 प्रदल-प्रदलौ-प्रदलः ; — — —
 दलितम्-तः, दलितः-दालितः, दिदलिषितः, दादलितः-तवान् ;
 दलम्, ^१कुहालः, दलः-दालः, दिदलिषुः, दादलः ;
 दलितव्यम्, दलयितव्यम्-दालयितव्यम्, दिदलिषितव्यम्, दादलितव्यम् ;
 दलनीयम्, दलनीयम्-दालनीयम्, दिदलिषणीयम्, दादलनीयम् ;
 दाल्यम्, दलयम्-दाल्यम्, दिदलिष्यम्, दादलय्यम् ;
 ईषदलः-दुर्दलः-सुदलः ; — — —
 दलयमानः, दलयमानः-दालयमानः, दिदलयिष्यमाणः, दादलयमानः ;
 दालः, ^२दालि[लि]मम्, दलः-दालः, दिदलिषः, दादलः ;
 दलितुम्, दलयितुम्-दालयितुम्, दिदलिषितुम्, दादलितुम् ;
^३दलितः, दलना-दालना, दिदलिषा, दादला ;
 दलनम्, दलनम्-दालनम्, दिदलिषणम्, दादलनम् ;
 दलित्वा, दलयित्वा-दालयित्वा, दिदलिषित्वा, दादलित्वा ;
 प्रदलय, प्रदलय्य-प्रदालय, प्रदिदलयिष्य, प्रदादलय ;
 दालम् २, } दलम् २-दालम् २-दालम् २, } दिदलिषम् २, }
 दलित्वा २, } दलयित्वा २-दालयित्वा २, } दिदलिषित्वा २, }
 दादलम् २ ; }
 दादलित्वा २. }

(823) “दल विदारणे” (X-चुरादिः-1752. सक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः ।

‘विदारणे शपि दलेद् दालयेदिति णौ दलेः ॥’ (श्लो. 159) इति देवः ।

१. कुं=भूमिं दलतीति कुहालः=आयुधविशेषः । ‘कर्मण्यण्’ (3-2-1) इत्यण् ।
पृषोदरादित्वात् (6-1-110) कुशब्दोत्तरं दकारः प्रवृत्तः ।
२. भावघबन्तात् दालशब्दात्, ‘निर्वृत्तेऽक्षयूतादिभ्यः’ (4-4-19) इति प्रकरणे
निर्वृत्तार्थे ‘भावप्रत्ययान्तादिभ्यस्त्वञ्चव्यः’ (वा. 4-4-20) इति इमप्रत्ययः ।
३. ‘तितुन्नेष्वग्रहादीनाम्—’ (वा. 7-2-9) इति वचनात् भणितिः इत्यादाविवान्नापि
इडागमो ज्ञेयः ।